Influència de la forma de les copes dels arbres en la vida del bosc

per ANTONI BARALDÉS

A més a més de la importància d'una copa amb brancatge no excessiu, aquesta aporta al sòl un enriquiment en elements fertilitzants de gran vàlua.

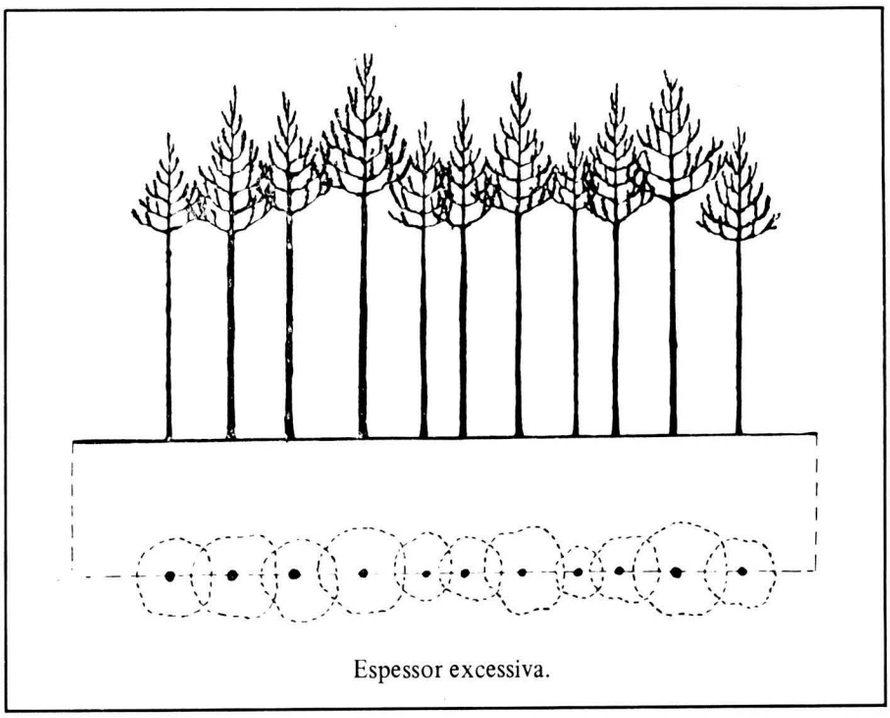
Vam veure en un article anterior[1] la importància i les conseqüències d'un brancatge excessiu, tant en el tronc com en el seu entorn. Ara bé, la funció del brancatge també s'estén sobre la fertilització del sòl. En morir les fulles i caure les rames dels troncs, ja sigui naturalment o artificial, la matèria orgànica, seca i morta, caiguda sobre el sòl mineral que aguanta l'arbre entra a formar part del conjunt biològic de la copa i del sòl. La copa enriqueix el sòl ja que li aporta elements fertilitzants de gran valor. Així neix en el sòl la vida microbiana. A la vegada, el terra, així format, reacciona sobre la copa i li aporta una millora biològica a l'ensems que fa créixer el seu volum.

Per tant, un arbre amb un brancatge excessiu, ocasiona entre altres, tres inconvenients greus:

- –sobre la seva forma; no deixa espais...
- –impedeix que el sòl tingui la matèria prima per a la formació de l'humus.
- –la dificultat de pas per als treballadors o gent que passeja pel bosc.

Sobre el segon punt, mai no repetirem prou la necessitat de la seva propagació i cura, ja que la seva manca, és moltes vegades causa d'accidents i, cosa més important encara, és la dificultat de tornar-lo a regenerar; ens referim a l'erosió del sòl. La regeneració del terra, fins que torna a recuperar la seva fertilitat, és un principi bàsic, del contrari és molt difícil que les espècies forestals que hi havien tornin a reviure. Per a això cal molt de temps. Així ens trobem que per descuit de propietaris i autoritats o per manca d'assessorament, destruïm en poc temps el que després costa anys recuperar.

Aquesta degradació dels nostres boscos la produïm nosaltres mateixos, i la recuperació no la podem fer per mitjans artificials, com fem en l'agricultura. La matèria orgànica es produeix per mitjans bioquímics, o sigui, amb el desenvolupament de les forces vitals de les plantes.

Espessor excessiva.

Per tant si aquesta matèria orgànica, necessita com a matèria prima i indispensable els brancatges i les acícules que cauen, cal que mai no hi manquin. La natura és intel·ligent i ella mateixa s'encarrega d'alimentar el terra, mitjançant la poda natural dels boscos, però moltes vegades és insuficient i l'home ha d'ajudar-la en aquesta tasca.

Si volem tornar al roure, al castanyer o al faig i altres espècies nobles, només podem fer-ho amb prudència i per etapes. Primerament cal donar al sòl tot el seu potencial productor per mitjà de la formació del seu adob natural, i això només ho aconseguirem tornant al bosc la seva densitat adequada a través de la poda artificial.

La natura manté per ella mateixa, *l'espessor normal*[2], i mitjançant la poda natural aguanta l'equilibri per a la reproducció i el creixement, però ella sola no ho fa tot, ja que moltes vegades les branques queden molt temps penjades a l'arbre i això fa que el nus es vagi fent gros. Per això s'imposa la poda artificial, que ben aplicada és imprescindible, del contrari ens aporta molts perjudicis.

Cal remarcar que estem parlant de masses forestals no d'arbres fruiters i de boscos de mata baixa. Per tant, cal que les masses forestals tinguin l'espessor correcta a fi i efecte de mantenir una estreta relació amb elles i el sòl que les alimenta.

NOTES

1. *Boscos d'esplai i aprofitament forestal.* Antoni Baraldés - L'EROL, n.º 8, Març 1984
2. Es diu quan les copes dels arbres estan en contacte tangencial entre elles.

BIBLIOGRAFIA

AGUIRRE, Ignacio. *Poda de pinares.* Apunts ETSIM

Antoni Baraldés Enginyer de monts